DINSDAG 17 JULI 1951 — VERSCHIJNT DINSDAG, DON EN ZATERDAG — TIENDE JAARGANG No. 1071

De Arubaanse Courant

Uitgeefster: „DE ARUBAANSE COURANT" N.V. i.o.
Redacteur: A. CLOO
Abonnement: ƒ. 1,50 p. maand — ƒ. 4,00 p. kwartaal

NIEUWS EN ADVERTENTIEBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestraat: NASSAUSTRAAT 91, TEL. 1273.
Bureau San Nicolas: ARUBA POST, Mainstreet, tel. 5019
Drukkerij: „DE STAD" N.V.

Vier en veertig Russische divisies in Siberie

Tegen een Amerikaanse in Alaska . . . .

Een kijk op Siberië's oorlogspotentieel

In „Look" lazen wij een artikel over Siberië, waaraan wij het volgende ontlenen:

Het rode leger traint in Siberië en wacht op de bevelen van het Politbureau. Tenminste 44 divisies, waarvon vele luchtlandingstroepen en tankdivisies. Ze worden ondersteund door een geweldige luchtmacht en vloot. Het aantal vliegtuigen is meer dan 4500 en de marine beschikt over minstens 100 duikboten.

Intussen verandert een industriële revolutie het aanzicht van de Siberische wildernis. Nieuwe fabrieken zijn gebouwd. Hele industrieën zijn uit Rusland zelf overgeplaatst.

In een streek waar in 1926 minder dan vijf millioen mensen woonden, gaat de bevolking op 't ogenblik de vijftien millioen bijna te boven.

In alle geval is het duidelijk, dat Moskou in Oost-Siberië een streek opbouwt, die economisch, industriëel en militair zichzelf bedruipen kan, een streek dus, die een eigen oorlog kan voeren.

De Russen hebben in Siberië iets groots en gevaarlijks gesticht.

Waarom die concentratie?

De Sovjet-concentratie betekent een zeer groot probleem voor de Verenigde Staten. Waarom is die concentratie daar?

Er zijn verschillende feiten die mogelijk zijn.

Misschien een aanval op Alaska.

Misschien een voorbereiding voor een aanval op Japan.

Misschien alleen maar een uitstalling voor geheel Azië, dat het onder contrôle staat van het Kremlin.

Militaire kringen realiseren zich volkomen, dat een aanval op Alaska tot de mogelijkheden behoort. Het militaire commando in Alaska bereidt zich op al deze mogelijkheden voor. Alaska is momenteel een gewapend kamp, met afweerbatterijen die dag en nacht bemand zijn en straalvliegtuigen zijn doorlopend op patrouille. Zelfs schuilgaten zijn er gegraven.

Maar het is een feit, dat onze troepen ver in de minderheid zijn. Het staat te bezien, of ze één divisie sterk zijn.

Dat betekent zeker niet, dat Alaska in angst leeft. Militaire strategen rekenen op grote Russische moeilijkheden bij een eventuele aanval. Bovendien is het hart van Alaska, waar de grote vliegvelden liggen, 600 mijl verwijderd van de Russische bases.

Toch blijft de Siberische dreiging actueel. Gouverneur Gruening sprak zelfs over de mogelijkheden van een tweede Pearl Harbor. Ik sprak hier met Russen, die verklaarden, dat een machtige stoot naar de Verenigde Staten van Siberië zal uitgaan. Zo dacht Luitenant Pirogov van de rode luchtmacht er ook over. Pirogov, die verleden jaar via Oostenrijk deserteerde.

Alaska - Russische grond

„Ik diende in Siberië", zei hij. „Ik weet, hoe de Sovjet-luchtmacht geïnstrueerd wordt. Iedere Sovjet-officier gelooft, dat **de enige weg naar de Verenigde Staten via Alaska loopt."**

Deze officieren geloven, dat Alaska Russische aarde is, dat Catherina de Grote het afgestaan heeft aan de begerige Amerikanen, dat het goud en andere delfstoffen schaamteloos geëxploiteerd is door Amerikaanse kapitalisten, dat Alaska weer behoort terug te keren tot de Sovjet-Unie. Iedere Sovjet-officier weet dit.

Pirogov zei, dat al zijn collega's dachten, dat ze in Siberië waren voor de aanval op Alaska. Ze werden in hun gevoel gestaafd door gecombineerde manoeuvres met de Russische vloot en grondtroepen. Ze leerden alle details van de kaart van Alaska en eveneens de plannen voor bomaanvallen op Alaska.

Een andere theorie is de Japanse. De Russen hadden gehoopt, dat Japan onder Russische invloed zou vallen. Ze zagen, integendeel, dat het onder controle van Amerika sterker en sterker werd. Ze vrezen Japan weer als een sterke Aziatische staat. Misschien daarom heeft Rusland besloten, dat het vernietigd moet worden vóór het te machtig is.

Dan is er nog de derde mogelijkheid. Het nieuwe Siberische leger moet zijn macht tonen aan héél Azië. Ditzelfde deden ze immers in Oost-Europa . . . en met succes.

Maar wàt o.a. de bedoeling is voor de Sovjet-concentratie in Siberië, de feiten zijn er nu eenmaal.

Vier en veertig divisies op (wat Moskou noemt) het Verre-Oosten-front is geen kleinigheid.

Klaarblijkelijk hecht het Kremlin grote waarde aan dit front. In 1948 werd een gewichtig man er commandant, n.l. Gregory Zhukov, en kortgeleden volgde een andere oorlogsheld hem op, Maarschalk Malinovsky.

Luitenant Pirogov, de ontsnapte Russische vlieger, legt de nadruk op de kracht van de rode troepen in Siberië.

„Het is een feit," zegt hij, „dat de Siberische legers de beste zijn van de Sovjet-Unie. Toen Moskou aangevallen werd, zei Stalin ons: Houdt vol, houdt vol, de Siberische legers zijn in aantocht. En ze kwamen!" Het resultaat was een beslissende nederlaag van de nazi's.

Massa-Industrie

De industriële basis van dit militaire gedoe is zeker eveneens indrukwekkend. Het lijkt alles een mirakel. Nauwelijks 30 jaar geleden was Oost-Siberië een uitgestrekte wildernis, bewoond door primitieve volksstammen. Heden zorgt het voor 17 % van de Russische staalproductie, 27 % van de steenkoolopbrengst en 5 % van de olie. Dit is zeker weinig vergeleken bij de opbrengst van de Verenigde Staten, maar . . . het is ter plaatse.

Het behoeft niet duizenden mijlen te land of ter zee getransporteerd te worden.

Merkwaardig genoeg heeft Rusland een deel van zijn macht daar in Siberië te danken aan de Verenigde Staten. In de dagen, dat we Stalin probeerden te overtuigen Japan aan te vallen, zonden we Siberië 800.000 ton militair en industrëel materiaal. Dit materiaal bleek voor Japan niet nodig. En nu staat dit materiaal tegen ons opgesteld.

Eén van de grootste merkwaardigheden van de Sovjet-industrie is het produceren van meer en meer goud. Ongeveer 25 mijnen zijn in bedrijf in Magadan en ten zuiden van Jakoetsk. De goudproductie is al bijna gelijk aan de halve wereldopbrengst. Een gevaarlijke mededinger voor de Verenigde Staten.

Economen vermoeden, dat de Sovjets goud opsparen om op een goede of liever kwade dag het kostbare metaal op de wereldmarkt te gooien en zodoende de Westerse markt in de war te brengen. Maar dit is een vermoeden. Niemand kan de sfinx uit het Kremlin doorgronden.

Toch heeft het Siberische rijk grote moeilijkheden (allereerst het klimaat). Dan het transportprobleem. Twee spoorlijnen lopen Oost- en Westwaarts en als deze verbindingen verbroken zouden worden, zouden militaire bewegingen ernstig gevaar lopen. Daarbij komt het gebrek aan electrische kracht. Maar er is steenkool in overvloed en een of andere dag zal ook dit in orde zijn. De steenkoolreserves worden geschat op 400 billioen ton en de kwaliteit is prima.

Millioenen gedeporteerden

Een ander probleem is de voedselsituatie. In Oost-Siberië woont 5 % van Ruslands bevolking, maar deze streek produceert slechts 1 % van Ruslands voedsel.

Pirogov denkt - hoewel hij geen juiste bewijzen heeft - dat er een bevolking is van misschien wel 18 millioen.

Van dit totaal zijn er 700.000 dwangarbeiders, 1.000.000 bannelingen uit de Baltische landen en 600.000 Japanse gevangenen uit het leger. Pirogov gelooft, dat deze getallen nog hoger zijn. Volgens Time leven er bovendien nog 10—15 millioen in concentratiekampen, die erger zijn dan de Duitse.

Hij wil beweren, dat dit aantal dwangarbeiders in de millioenen loopt. „Niemand jaagt er meer op wilde dieren", zegt hij, „behalve de mensen die ontsnapten uit de kampen."

„In de jaren 1941 tot 1943," zegt hij, „waren industriële nederzettingen verplant van het Westen naar Siberië, samen met de arbeiders en hun gehele gezinnen.

In 1944 volgden twee groepen, één uit Zuid-Rusland en de andere uit de Krim. Elke groep telde ruim één millioen mensen.

Van 1945 tot 1947 werd 25 % van de West-Ukrainers overgebracht naar Siberië."

Een nieuwe rode luchtmacht

„In 1947 en 1948", vertelt Pirogov, „was er een hergroepering van het personeel van de Sovjet-luchtmacht. Iedere officier moest twee jaar doorbrengen in Chukotski (vlak bij de Beringstraat), of Kamchatka (het schiereiland) of Sachalin. (Pirogov vermoedt, dat er zelfs meer dan 750.000 man in Siberië gedetacheerd zijn. Hij denkt zelfs van één millioen.)

De juiste getallen daargelaten is het toch duidelijk, dat het Sovjetrijk in Siberië een nieuwe dreiging opbouwt.

En de dag zal misschien spoedig komen, dat ook deze dreiging moet worden opgevangen.

Wie sprak de waarheid?

Mijnheer de Redacteur,

Vergun mij een kleine plaatsruimte om het Una-Trio van antwoord te dienen op hun ingezonden stuk in Uw blad van 12 dezer onder bovengenoemd hoofd. Ik zal me beperken tot hetgeen in genoemd artikel naar voren is gebracht; een verslag van het gebeurde heb ik reeds in Uw editie van 7 dezer gegeven.

Met onvolledige zinnen uit mijn stukken tracht het Trio op spitsvondige wijze te bewijzen, dat ik mezelf tegenspreek. De Una haalt uit de Amigoe: „Wij konden het niet eens worden met de Una Tromp" en uit de Arubaanse Courant: „Op Donderdag 28 Juni waren de Una Partijen en de P.P.A. overeengekomen". Eerst zegt Yrausquin: „wij zijn overeengekomen" en later: „wij konden het niet eens worden"; ergo spreekt hij onwaarheid." Deze redeneerkunst kunnen wij niet bewonderen; ze vertoont veel overeenkomst met die van de drogredenaar: „Het regende, toen Jantje om 8 uur naar school ging" — „Het regende niet, toen Jantje om 12 uur naar huis ging". Zie je, eerst zegt Jantje dat het regende en later dat het niet regende;; ergo Jantje jokt. De tijdsbepalinig wordt er handig uitgelaten. Zo doet ook het Una-Trio in genoemd stuk, de omstandigheidsbepaling wordt niet vermeld: „Wij konden het niet eens worden met de Una-Tromp, **toen zij twee zetels eisten en bovendien nog onze candidaten moesten goedkeuren"**. Van twee paedagogen zou je allerminst zulk een redenering verwachten. Er is nooit overeenstemming bereikt over het voorstel van de Una-Tromp om hen twee zetels te geven en één voor de PPA en één voor de Una-Werleman.

Wel is er overeenstemming bereikt Maandagmorgen in de raadzaal in tegenwoordigheid van de Voorzitter over het voorstel van Jossy Tromp, nl. een zetel voor elk der vier partijen. Ieder raadslid kon bij die gelegenheid z'n mening doen horen, niet alleen de fractieleiders, zoals de Una het wil doen voorkomen door te beweren dat de Voorzitter vroeg of ik of Lopez de fractieleider was. Immers de meeste voorstellen bij die gelegenheid van de zijde van de Una **kwamen van de heer Kock (Felipito** nam een lijdelijke houding aan) terwijl het uiteindelijke voorstel afkomstig was van Jossy Tromp (zijn Kock en Jossy Tromp misschien medefractieleiders van de Una??). Waarom heeft het Trio geen woord gerept over dit laatste voorstel van Jossy Tromp, dat unaniem werd aangenomen?? Voelt het Trio zich niet schuldig deze afspraak met voeten te hebben getreden?? Het Trio behoefde heus niet bang te zijn aan een stemming deel te nemen, want gevallen waarbij een candidaat (zoals Figaroa) door een partijvergadering als No. 3 op de candidatenlijst wordt gekozen en een andere candidaat (Kock) op mysterieuze wijze als No. 3 op de lijst voorkomt, als die ingediend wordt, konden zich hier niet voordoen. Deze praktijken zijn ons ten enemale onbekend!

Wie heeft nu misbruik gemaakt van zijn positie? De Una, die per sé twee zetels in het bestuurscollege wou hebben (derhalve met uitsluiting van de partijen) of de P.P.A., die bereid was samen te werken door elk der partijen een zetel toe te kennen? De Una, die het quorum in de historische vergadering van de Eilandsraad verbrak en wegliep om niet als minderheid te stemmen of de P.P.A., die onder alle omstandigheden de vergaderingen bijwoonde en als een minderheid meestemde? Gesteld zelfs dat de P.P.A. twee zetels in het bestuurscollege heeft geëist, heeft zij (met acht zetels in de Eilandraad) niet recht daarop dan de Una met drie zetels? Waar blijft de redelijkheid, Mijne Heren!

Dat de Una pas Maandagavond door de A.V.P. is aangezocht om het bestuurscollege te vormen is kwalijk te geloven. Hoe staat het dan met de geheime vergadering van Zondagavond? Waarom heeft Henny Eman zich hoge kosten getroost om Nisbet tijdig op Aruba te krijgen voor de stemming van Maandagavond, 2 dezer? Deze feiten wijzen in een heel andere richting.

Wat de Una over de bekwaamheid van onze heer Croes schrijft, laat ik voor hun rekening, doch bescheidenheid wil ik nog niet zeggen dat men onbekwaam is en bovendien speelt **geschiktheid ook een rol. Een ding** kan ik hem verzekeren: Croes mag niet zo geleerd zijn als Felipito en Kock, doch eerlijkheid en betrouwbaarheid maken de persoon van de heer Croes veel meer waard dan knappe onderwijzers, die het niet zo nauw nemen met hun geweten. Dat de Una in dit opzicht niet eerlijk gehandeld heeft, is evident, want ze vond in de persoon van de heer Daniel B. Oduber de **„man van formaat"**, die zij zocht. Maakt de Una zichzelf niet belachelijk met deze uitlatingen en beweringen?

Dat het bestuurscollege uit slechts twee gedeputeerden zal bestaan, volgt uit artikel 47 (lid 1 en 2) van onze Eilandenregeling en gedurende de eerste zittingsperiode (4 jaren) zullen er niet meer benoemd kunnen worden, tenzij de Eilandenregeling terzake gewijzigd wordt. Artikel 47 schrijft voor, dat de gedeputeerden in de eerste vergadering (en niet in de tweede of een volgende) gekozen worden en in de eerste vergadering zijn er slechts twee in hun plaats gekozen; al nemen deze twee ontslag, dan kunnen er slechts twee in hun plaats gekozen worden, want de benoeming in de eerste vergadering bepaalt uit hoeveel leden het bestuurscollege zal bestaan. Dit is geen uitlegkunde, noch inlegkunde, doch eenvoudig „DE WET". Dit is niet alleen mijn zienswijze, doch ook de opinie van een paar prominente juristen, want ik pretendeer niet de wijsheid in pacht te hebben zoals bepaalde onderwijzers.

Of denkt het Trio misschien dat het begrip „eerste vergadering" rekbaar is en dat ze toch later 2 gedeputeerden zullen benoemen? Mensen met een rekbaar geweten vinden gewoonlijk alle voorschriften ook elastisch, doch dit is zeer gevaarlijk. Als men aan onze Eilandenregeling begint te tornen en deze verkracht, dan loopt men het risico van een onwettig bestuurscollege met al de nare gevolgen van dien.

Dat de gedeputeerden voorlopig heel weinig te doen zullen hebben, is weer een bewijs dat het Trio de taak van gedeputeerde niet ten volle beseft. Het bestuurscollege is belast met het bestuur van ons eiland; met de Gezaghebber moeten de gedeputeerden Aruba besturen en dit is zeker geen kleine noch lichte taak. Of de twee gekozen gedeputeerden alleen zich behoorlijk van deze taak zullen en kunnen kwijten, betwijfelen wij ten zeerste. Tenslotte vraagt het Trio of ik Aruba lief heb. Om iemand te beoordelen of hij werkelijk een Christen is, moet men zijn daden, zijn doen en laten op de weeschaal zetten. Zo ook in dit geval. Gaat, heren leden van de Una, onze daden na en dan kunt gijzelf Uw vraag beantwoorden.

Maar, mijnheer de Redacteur, hoe het Una-Trio de zaak ook wendt of keert, in de annalen van Aruba, in de notulen van de eerste vergadering van de Eilandsraad, zal geboekstaafd blijven dat de „UNA TROMP OP DE HISTORISCHE DAG VAN DE INSTALLATIE VAN DE EILANDSRAAD HARE AFSPRAAK VERBRAK" EN DIT ZEGT ALLES!

Aan U, mijnheer de Redacteur, mijn dank voor de verleende plaatsruimte,

J. E. Yrausquin
Fractieleider P.P.A.

De voor- en nadelen van het nieuwe schoolprogramma

Twee-derde der aanwezige ouders stemde voor

Als men zich afvraagt of het wenselijk is de schooltijden te veranderen, d.w.z. meer het accent te leggen op de morgenuren, dan heeft men rekening te houden met drie factoren: het belang van het kind, het belang van de ouders, het belang van de leerkrachten. Het was naar onze mening volkomen juist wat de heer M. Hoekstra, wnd hoofd van de Julianaschool, Vrijdagavond tijdens een zeer druk bezochte ouderavond opmerkte: het belang van het kind moet te allen tijde prevaleren. En juist daarom was de oudercommissie met het voorstel tot wijziging voor de dag gekomen en daarom ook bleek het merendeel van de onderwijzeressen en de onderwijzers ervoor te zijn. Een kind heeft op 't heetst van de dag uiteraard minder bevattingsvermogen dan gedurende de morgenuren en de praktijk heeft geleerd, dat driekwart van het middag-onderricht door de kinderen over het algemeen slechts passief wordt beleefd. De oudercommissie had voorgesteld de schooltijden als volgt te doen worden: 7.30—9.30; 9.45—11.15 en 11.30—12.15. Eén „ruk" dus met twee malen een kwartier pauze, waarbij opgemerkt zij, dat ook 's Zaterdags les zou worden gegeven.

Geen beslissing

De heer Hoekstra merkte in zijn openingswoord op, dat de vergadering geen beslissing kon nemen ten aanzien van het eventueel ingaan van de nieuwe regeling. Het ging er slechts om de ouders te polsen en indien de overgrote meerderheid zich accoord verklaarde, zou een daartoe strekkend verzoekschrift bij de heer Inspecteur van het Onderwijs worden ingediend.

De heer Tj. Wijbrandus, secretaris van de oudercommissie, lichtte het voorstel uitvoerig toe. Hij wees vooral op het feit, dat na invoering van de nieuwe regeling de kinderen na de middagmaaltijd een uurtje kunnen rusten, daarna hun huiswerk kunnen maken en dan blijft er nog volop tijd over voor ontspanning. Op het ogenblik komt óf het huiswerk of de recreatie er „bekaaid" af.

De leden van de oudercommissie en enkele deskundigen hebben zorgvuldig het pro en contra getoest, maar steeds werd op de voorgrond gesteld, dat het belang van het kind de doorslag moet geven. Het schoolgaan van 8 tot 11,45 en van 1 tot 4 uur met veel huiswerk betekent vooral voor de oudere kinderen een zware wissel op het uithoudingsvermogen.

De commissie stelt voor een bepaalde proefperiode in acht te nemen.

De heer Wijnbrandus las voorts een brief voor van het hoofd van de Marnixschool op Curaçao, waar reeds de nieuwe regerng bestaat: men behandelt de zware vakken bij de aanvang van de morgen en geeft niet langer dan een half uur les in zingen, schrijven en aanschouwingsonderwijs. Het systeem blijkt daar uitstekend te voldoen.

Uit een geciteerd persartikel bleek, dat op een ouderavond aan de Johan van Walbeeckschool op Curaçao eveneens een wijziging was voorgesteld; men heeft het lid van de Regeringsraad voor onderwijs benaderd met de vraag of misschien een proef kon worden genomen. Daar bleek geen bezwaar tegen te bestaan, waarna werd besloten een enquete onder de ouders te houden.

Voor en tegen.

Nadat de heer Hoekstra het voorstel in de Engelse taal had toegelicht

(vervolg op pag. 3)

ARUBAANS COMMENTAAR

***** De oudercommissies van de Johan van Walbeeckschool op Curacao en die van de Julianaschool op Aruba hebben een proefballon losgelaten: verandering van de schooluren. Vroeger beginnen en vroeger naar huis. Na de middagmaaltijd even rusten, dan het huiswerk maken (liefst twee en een half uur per dag!!) en daarna is er nog tijd om te spelen en te ravotten.**

Die kant moet het op naar onze mening. Wij zouden nog een stapje verder willen gaan. Enige jaren geleden was er op Curacao een „beweging" onder het Overheidspersoneel om eveneens wijziging van de arbeidstijd te bevorderen: van 7 tot 1 uur. De autoriteiten voelden om welke reden dan ook niets voor het voorstel en het is dan ook zonder meer naar het archief verdwenen.

Een onderzoek naar arbeidsprestaties op middagen zou uitwijzen, dat zij zeker veertig procent zouden liggen beneden de prestatie van de ochtend. Daarom zou de gemeenschap er wel bij varen indien meer de nadruk werd gelegd op verrichtingen in de morgenuren.

Als het zover zou komen, dat alle scholen en alle overheidskantoren op onze eilanden een nieuwe regeling zouden invoeren, dan zou het bedrijfsleven na verloop van tijd zeker volgen. Deze materie dunkt ons belangwekkend en belangrijk genoeg om er een grondige studie van te maken.

BELANGRIJKER DAN DE VIERDE KADEMUUR . . . !"

„Hier voor ons staat een knaapje van twaalf jaar. Hij heeft een ernstig misdrijf gepleegd, maar de huidige wetgeving op de Nederlandse Antillen staat niets anders toe dan dat we hem met een berisping naar huis sturen of met een geldboete. Beide gevallen richten niets uit en daarom blijft voor ons over, dat we hem aan zijn ouders teruggeven. Er bestaat helaas geen andere mogelijkheid om het ventje te corrigeren. Wij hebben hier op Aruba geen inrichting die de de jongens kan opvangen en het heeft er veel van, dat zo'n inrichting er op korte termijn ook niet zal komen.

Men maakt zich erg druk over de wenselijkheid van de bouw van een vierde kademuur, maar naar mijn mening is er in geestelijk opzicht nog een eerste kademuur nodig. Er is hier helemaal geen haven voor stuurloze jongens.

„De uitspraak in het onderhavige geval bevredigt mij geenszins, maar de jongen moet maar met zijn moeder naar huis gaan".

Aldus betoogde rechter Schaafsma Vrijdagmorgen tijdens een zitting van het Gerecht **in Eerste Aanleg.**

Kort nadat het hoefje aan de hand van zijn moeder de Plaats des Gerechts had verlaten, werd voorgeleid een zeventienjarig inbrekertje. Over deze ontspoorde jongen zei mr Schaafsma: „Het is wel droevig. Slechts zeventien jaar en dan al te zeggen, dat hij niet van de drank af wil. Ik mag hem geen zware gevangenisstraf geven en daarom veroordeel ik hem tot een jaar, met aftrek van de tijd in voorarrest doorgebracht".

De jeugdcriminaliteit neemt toe op ons eiland. Dit vraagstuk is belangrijker dan de bouw van een kademuur, we zijn het volkomen met de rechter eens. De achtbare leden van onze Eilandsraad ook??

Arubaans Stadion in Mei gereed?

Er zal plaats zijn voor tienduizend toeschouwers

Aruba krijgt zijn stadion! Dat staat als een paal boven water. Er moeten nog heel wat moeilijkheden worden opgelost en alle voor de bouw benodigde gelden zijn nog niet binnen — maar tóch komt het stadion! De Bouwcommissie, Openbare Werken en de Bouwmaatschappij Aruba hebben de koppen bij elkaar gestoken en het resultaat is, dat de plannen gereed liggen voor uitvoering. In onze krant van Donderdag hebt u kunnen lezen, dat de bouw op Maandag 30 Juli zal worden aanbesteed. Er komt schot in. Als de aannemer de wind in de zeilen krijgt, zal het Arubaanse Stadion op 1 Mei van het volgend jaar kunnen worden geopend. Eindelijk zullen wij dan een sportveld hebben waarop we trots kunnen zijn —weg met het Wilhelmina-sportpark, leve het Wilhelmina-Stadion (waarom zouden we het niet zo noemen?

Overheid hielp mee

De werkelijk deplorabele toestand van het sportpark was vele sportbeoefenaren een doorn in het oog; in Januari 1933 werd het in gebruik genomen, maar na verloop van enige jaren bleek het niet meer te voldoen aan de redelijkste eisen. Vandaar dat er plannen werden ontvouwd voor de bouw van een nieuw sportveld met tribunes, maar in verband met de oorlog en tal van andere omstandigheden konden de plannen niet ten uitvoer worden gebracht. Onmiddellijk na de oorlog toog een daartoe ingestelde bouwcommissie weer aan het werk en ondervond veel steun van de helaas weer ter ziele gegane — Aruba Sport Unie, een overkoepelingsorgaan voor alle Arubaanse sportverenigingen.

In de loop van 1948 kwam uit de Arubaanse Voetbalbond een comité voort, dat erin slaagde het jaar daarop veertig duizend gulden gevoteerd te zien op de Gouvernementsbegroting. In verband met de toenemende verantwoordelijkheid van het comité werd dit in November 1949 omgezet in de Stichting Bouw Sportstadion Aruba.

Van verschillende zijden werd steun ondervonden; er werd met succes een loterij georganiseerd, de overheid stond weer een aanzienlijk geldsbedrag af, nl. tien duizend gulden (het dient gezegd: dat heeft veel moeite gekost) en in het begin van dit jaar werd een fair gehouden. In totaal heeft men f 200.00,— nodig; de Stichting kreeg de toezegging, dat op de begroting '51 veertig duizend gulden zou worden opgebracht en nu zitten alle bestuursleden te duimen, dat het bedrag inderdaad zal worden gevoteerd. Want daar hangt uiteraard veel van af.

Wij hoorden al deze gegevens uit de mond van de heer Frans de P. Wever, onder-voorzitter van de Stichting, tijdens een persconferentie ten kantore van Openbare Werken, waarbij eveneens aanwezig waren ir A. van den Berg (hoofd Openbare Werken Aruba), de heer M. H. Hamers van de Bouwmaatschappij Aruba, de technische ambtenaar Schuit, en de heer W. J. Westerink, administrateur van de Stichting.

Vereenvoudigde plannen.

De heer De P. Wever vertelde voorts, dat de Stichting zich voor het concretiseren van de plannen had gewend tot de Bouwmaatschappij Aruba. Weldra kwam er een pracht van een stadion te voorschijn („werkelijk het neusje van de zalm"), maar de uitvoering zou maar liefst een half millioen gulden moeten kosten! Dat kon met geen mogelijkheid doorgaan en daarom werd gevraagd de plannen te vereenvoudigen, aan welk verzoek binnen korte tijd gehoor werd gegeven.

Zoals gezegd kost de uitvoering van het huidige plan f 200,000,—. Dat lijkt er heel wat beter op.

In de loop van het vorig jaar begon ook de Gezaghebber zich voor het werk van de Stichting te interesseren; het bestuur werd uitgebreid tot 13 leden. Mr Kwartsz was dadelijk bereid Openbare Werken in te schakelen en zo kwam men in de gelukkige omstandigheid, dat ir Van den Berg — geassisteerd door de technische ambtenaren Schuit en Smit — bereid werd gevonden het toezicht op zich te nemen. De Regeringsraad heeft zich hiermede accoord verklaard, voornamelijk omdat het plan van Gouvernementswege werd gesubsidieerd.

De kosten van directievoering komen dus geheel te vervallen. De Stichting machtigde ir Van den Berg om te onderhandelen met de Bouwmaatschappij Aruba en zo kwam langzamerhand de zaak aan het rollen.

Plaats voor 10.000 personen.

De thans bestaande plannen mogen dan wel vereenvoudigd heten, wij hebben door de exploitatie van de heer Hamers toch de indruk gekregen, dat het ideale — naar verhouding van de plaatselijke omstandigheden — wel heel erg werd benaderd.

De lengte-as van het veld (grootte: 70 bij 105 meter, volgens de internationale regels) loopt Noordwest-Zuidoost, wat tot voordelen heeft, dat de wind vlak op de tribune staat en dat de spelende teams even veel last van de wind hebben. Om het veld is een sintelbaan geprojecteerd ter breedte van 6,25 meter, zodat zes lopers tegelijk kunnen starten; de totale lengte van deze baan bedraagt precies vier honderd meter. Achter de doelen is voldoende plaats voor uitvoering van technische athletieknummers.

Buiten de sintelbaan bevinden zich staanplaatsen voor zeker acht duizend toeschouwers, die het terrein kunnen betreden door de ingang tegenover de tribune. Om het gehele terrein komt een betonnen muur, welke een hoogte krijgt van ongeveer twee en een halve meter boven het terrein.

> *STADION*
>
> *„We tobben al lang met het Wilhelmina-sportpark, dat mij altijd doet denken aan een mislukt aardappelveld en ik schaam mij altijd wanneer ik het woord „Wilhelmina-sportpark" hoor" — aldus sprak mr Lindoro C. Kwartsz, Gezaghebber van Aruba, op Zaterdag 24 Maart bij de opening van de fair ten bate van de bouw van een Stadion.*
>
> *Weldra zal het „mislukte aardappelveld" veranderd zijn in een „gelukt sportveld", een heus Stadion. Men leze bijgaand verslag van een persconferentie, waarin tal van bijzonderheden over het nieuwe Stadion zijn vermeld.*

Prachtige tribune.

De — op papier, en wij twijfelen er niet aan ook in werkelijkheid — prachtige tribune bestaat uit drie delen, waarvan het middenstuk bestemd is als officiële tribune voor genodigden, clubbestuurders, persvertegenwoordigers. Genoemde personen komen het gebouw door de hoofdingang binnen, evenals de sportbeoefenaars en de scheidsrechters.

De toeschouwers betreden de zijtribunes door de beide ingangen ter weerszijden van het gebouw. Er zijn 1212 zitplaatsen, zodat in totaal zo ongeveer tienduizend personen een bepaald sportgebeuren kunnen bijwonen.

Achter de officiële tribune bevindt zich een vergaderzaal (van ongeveer 12 bij 5 meter) en daaronder twee kleedkamers met douches, wasbakken en toiletten, een scheidsrechterskamer, een kamer voor personeel van de E.H.B.O., een berg- en controlekamer. Het geheel is zodanig geprojecteerd, dat het publiek niet bij de spelers kan komen, zelfs niet wanneer de laatsten het veld opkomen.

Op de beide zij- (publieks-) tribunes zullen zich twee brede trappen bevinden, waardoor men na afloop van een wedstrijd vlot de tribues kan verlaten zonder elkaar in de weg te lopen.

De overkappingen worden dusdanig geconstrueerd, dat er geen pilaren nodig zijn zodat voor niemand — als men tenminste blijft zitten — het uitzicht op het veld wordt belemmerd. De kap van het middengedeelte komt iets hoger dan de beide anderen.

Vermelden we tenslotte, dat bij elke publieksingang een verkoopruimte voor verversingen komt, dat geloven wij wel een vrij volledige indruk te hebben gegeven van wat er zal verrijzen, daar vlak bij het tegenwoordige sportpark.

Hopen wij slechts, dat de werkzaamheden geheel overeenkomstig de plannen kunnen worden uitgevoerd en dat we over een maand of tien kunnen zeggen: lang gewacht en lang gezwegen — maar we hebben ons Stadion tóch gekregen!!.

BEKENDMAKING

Het hoofd van de Watervoorziening brengt de abonné's in herinnering, dat zij op grond van de met de L.W.V. dienst aangegane overeenkomst, ingevolge art. 10 der „Voorwaarden voor Aansluiting en Waterlevering" verplicht zijn de waterrekeningen binnen 20 dagen na uitreiking (datum poststempel) ten kantore van de Heer Ontvanger te voldoen.

Tengevolge hiervan zullen onbetaalde rekeningen over JUNI 1951 en die der voorgaande maanden vóór 1 AUG. 1951 betaald dienen te worden. Bij niet betaling zullen ook de rekeningen over JUNI verhoogd worden met f 1.— aanmaningskosten, voortvloeiende uit de afgesloten overeenkomst, plus eventuele invorderingskosten.

De Chef van Dienst,
v.h. Hoofd Watervoorziening,
F. A. VAN DRIMMELEN

INBREKER VERRIED ZICHZELF

Dezer dagen werd ingebroken in de winkel van de heer R. in de Hospitaalstraat. Behalve een geldsbedrag van zeventig gulden werden sigaretten en levensmiddelen meegenomen. Doordat het opviel dat zeker manspersoon, die van de inbraak werd verdacht, over vrij veel geldbeschikte viel hij na een kort verhoor door de mand en bekende het feit zonder veel omhaal van woorden.

FATUM-GESCHENKEN

De Fatum verraste ons met een aantal bijzondere cadeautjes: een aardig familiespel, sigarettendovertjes, een vermakelijke puzzle, een maatlint voor de kleintjes, een frisse verjaarskalender, een schaak-notitieboekje en een bridgebloc. Wij zijn met dat alles zeer ingenomen, Fatum, en danken er u hartelijk voor.

DS WASSINK VERTROKKEN

Wij vernemen, dat ds Wassink, die een jaar lang voorganger is geweest van de Gereformeerde Kring Aruba, en zijn echtgenote zich hebben ingeboekt aan boord van de Noorse tanker Isvonn, welke boot naar Engeland zal varen. Vandaar zal het echtpaar zich per vliegtuig naar Nederland begeven.

RUSH OP AUTOBANDEN

Autobezitters, denkt om uw reserveband. Steeds meer hebben onverlaten het daarop voorzien en deinzen er niet voor terug zelfs op klaarlichte dag rustig een band uit uw achterbak te halen. Dezer dagen werd geconstateerd, dat een bandendief bezig was een auto op te vijzelen met het doel een wiel mee te nemen. De politie kon in dit geval tijdig ingrijpen.

DE OPENING VAN DE SCHILDERIJTENTOONSTELLING

Wij vernemen, dat de tentoonstelling van de schilderstukken van H.K.H. Prinses Wilhelmina in Sociedad Bolivariana zal worden gehouden. De wnd. Gezaghebber, mr F. A. Jas, zal op Zaterdag 21 Juli, 's middags om 5 uur, de expositie openen.

BESTUUR TIVOLICLUB

De secretaris van de Tivoliclub maakt er ons attent, dat ons indertijd een onjuiste opgave is verstrekt van de bestuurssamenstelling. Deze moet luiden: voorzitter: dr J. R. Arends; vice-voorzitter: de heer Theo Hese; 1e secretaris: de heer E. de Cuba; 2e secretaris: de heer Carlos Croes; penningmeester: de heer Joh. O. Arends; commissarissen: de heren A. G. Th. Arends, Henny Arends, Mario F. Arends, Luis Oduber, W. A. Trinler en Victor Henriquez.

OP HET MATJE

Twee broers gingen minnaar van hun zusje met keukenmes te lijf

Eigen rechter spelen is altijd fout

De getrouwde O. was verliefd geworden op een lief meiske van zestien jaar. Dat deze liefde fatale gevolgen voor hem zou opleveren, heeft hij zeker niet kunnen vermoeden in de tijd, dat hij haar tedere briefjes met veel zachte woordjes beantwoordde. En als het bij die woordjes gebleven was, zou er niets geschied zijn. Maar het in de gegeven omstandigheden onvermijdelijke gebeurde: O. zocht zijn vriendinnetje op en.... maar genoeg daarover.

Het was gebeurd in October van het vorig jaar. De zestienjare schone zweeg als graf over die schone avond in de knoekoe en het spreekt vanzelf, dat ook O. zijn mond hield.

Er gaan vele geruchten over ons eiland. Een tiende van al die praatjes bevat enige waarheid en dat was ook het geval met het verhaaltje, „dat O. 't hield met een meisje van zestien.."

Ziedaar de voorgeschiedenis van een drama, dat zich afspeelde op de avond van Dinsdag 17 April. De gebroeders T. (Vincente en Johan) kwamen een tikkeltje aangeschoten thuis; ze hadden een vrolijke middag gehad over wat ze hadden gezien en gehoord en gedronken. Het viel hun echter op, dat hun zusje (van zestien) erg in de put was. Na lang aarzelen vertelde ze haar broers wat er geschied was met O.

Met een keukenmes....

De vrolijkheid van de gebroeders T. verkeerde in dolle razernij toen ze het verhaal van hun zuster hadden aangehoord. Vincente vloog naar de keuken en greep een groot mes. Samen snelden de heren het huis uit en begaven zich naar de woning van de man, die zuslief had onteerd.

O. was in de achterkamer bezig zich te wassen en toen de gebroeders hem verzochten naar buiten te komen, kregen zij ten antwoord, dat ze even moesten wachten opdat hij zijn schoenen kon aantrekken. Maar daar was geen tijd voor.

De beide razende Roelen gingen het huis binnen en vielen zonder veel omhaal op O. aan. Vijf malen werd het slachtoffer geraakt met het grote mes en hoewel hij zwaar was gewond aan hoofd, hals, borst en rug, zag hij nog kans aan een verdere mishandeling te ontkomen. Hij nam de vlucht.... en lag kort daarna in het Lago-hospitaal.

De wildebroers werden in verzekerde bewaring gesteld.

„Willen doodslaan"

Tijdens het verhoor, Vrijdagmorgen voor het Gerecht in Aanleg, verklaarden beide verdachten T., dat ze in een vlaag van razernij hadden gehandeld. Ze waren woest geworden over het feit, dat O. omgang had gehad met hun minderjarige zuster en en zij hadden zich in ieder geval willen wreken. Aan de politie had Johan verklaard: „Ik ging naar O. om hem te slaan, maar eigenlijk had ik hem wel willen doodslaan." Later zou hij hebben gezegd: „Als die vent nog niet dood is, zal ik hem graag alsnog dood willen maken!"

Rechter mr Schaafsma bracht getuige O. onder het oog, dat hij toch wel aanleiding had gegeven tot de bloedige slag.

„Hoe kun je je als getrouwd man bemoeien met een minderjarig meisje?"

„Het was liefde, mijnheer", antwoordde getuige, wiens vrouw eveneens als getuige was gedagvaard.

Vincente zei nog: „Ik heb nooit kwaad gevoeld voor O., maar toen ik wist wat hij met m'n zusje had uitgehaald, werd ik woedend".

Twee maal twee jaar

Mr W. R. Boom, Officier van Justitie, sprak in zijn requisitoir zijn afschuw uit over het verschrikkelijke plan, dat verdachten hadden beraamd om zich op O. te wreken. Spr. was vooral slecht te spreken over het feit, dat verdachten eigen rechter hadden gespeeld en uit een oogpunt van generale preventie achtte hij een zware straf op z'n plaats. Hij concludeerde tot poging tot doodslag en vroeg voor ieder der gebroeders een gevangenisstraf van twee jaren, met aftrek van de tijd in voorarrest doorgebracht. De rechter bepaalde de uitspraak op 27 Juli.

WAT BEDOELT „CURACAO?"

Wij begrijpen niet hoe het mogelijk is, dat de redactie van het weekblad „Curacao" — ons vraaggesprek met de heer Gerard de Veer van de Kamer van Koophandel aanhalend — zou kunnen stellen, dat de heer De Veer Curacao de schuld zou hebben gegeven van de slapte in het zakenleven op ons eiland.

„Slapte in het Arubaanse zakenleven" luidt de kop in „Curacao" van 7 Juli, met als onderkopje: Curacao krijgt de schul".

Maar dat heeft de heer De Veer helemaal niet beweerd, redactie van „Curacao"! In de loop van het interview heeft de voorzitter van de Arubaanse Kamer van Koophandel alleen zijn gemoed willen luchten over het feit, dat de betreffende instanties op Curacao gedurende de laatste tien jaren onvoldoende medewerking hebben verleend. Door gebrek aan materiaal kon de heer De Veer geen analyse verstrekken van wat er op Aruba is omgezet. Voorts kon hij geen cijfers geven over de aantallen schepen en vliegtuigen welke ons eiland hebben aangedaan.

Wij nemen aan, dat de heer De Veer zelf het beste kan beoordelen of de medewerking van het Gouvernement te wensen overlaat of niet. Naar onze mening zeggen zijn voorbeelden toch wel iets.

In het gewraakte artikel is toch wel duidelijk weergegeven wat de heer De Veer „tegen het Gouvernement" heeft en daarom lijkt het ons absurd om aan te komen met vragen als: had het Gouvernement de smokkelhandel moeten laten stimuleren en moet het Gouvernement de verkoop in Lago- en C.P.I.M.-winkels verbieden.

De heer De Veer immers heeft zich slechts bepaald tot het geven van een opsomming van de oorzaken van het „verval".

DE VOOR- EN NADELEN VAN HET NIEUWE SCHOOLPRAGRAMMA

(Vervolg van pag. 1)

en de heer Jorge de Castro in het Papiament, werd het in discussie gebracht. Er werden zovele vragen gesteld en zovele tegenvoorstellen aangevoerd, dat wij — willen we een leesbaar overzicht krijgen — de belangrijkste zaken uit de levendige discussie neerschrijven en daarbij dadelijk de antwoorden van de heer Hoekstra vermelden.

Vraag: Ik ben voor handhaving van de oude tijden, maar kunnen de kinderen dan niet meer tijd krijgen voor het nuttigen van de maaltijd?

Antwoord: Dat kan inderdaad, maar dan komen de kinderen 's middags nog later thuis en wat komt er dan van huiswerk maken en spelen terecht?

Vraag: Bij invoering van de nieuwe regeling krijgen de kinderen meer tijd om kattekwaad uit te halen, nietwaar?

Antwoord: Ondeugende kinderen blijven er, hoe de regeling ook is of wordt.

Vraag: Het lesgeld is hoog, het onderwijzend personeel heeft al 96 dagen per jaar vrij. Met de nieuwe regeling komen er nog meer vrije tijd en dat moeten de ouders toch allemaal maar betalen.

Antwoord: De geachte spreker heeft verkeerd geteld; wij hebben 104 vrije dagen. Ik geef u de verzekering, dat de leerkrachten hier een behoorlijke dagtaak hebben. Hun arbeid beperkt zich niet alleen tot het geven van de lessen, maar daarna moet het werk worden gecorrigeerd en de taak voor de volgende dag worden voorbereid.

Ontspanningsmogelijkheden

Vraag: Wat doen de kinderen in hun vrije tijd? Zijn de mogelijkheden voor ontspanning in concreto aanwezig?

Antwoord (van de heer S. Dirkmaat van de commissie): Dat is een taak die niet de onderwijzers aangaat maar de ouders. Als de behoefte tot meer recreatie-ruimte wordt gevoeld, dan zal die zeker komen. Door de thans bestaande regeling hebben de kinderen weinig tijd voor de jeugdbeweging (de padvinderij bv., en voor muzieklessen. Er valt nog wel een en ander te organiseren.

De heer Hoekstra voegt hieraan toe: Wij hebben de Gezaghebber gevraagd om een stukje grond voor spel en sport. De heer Bergen, onze gymnastiekleraar, heeft zich bereid verklaart twee middagen voor de kinderen op te offeren.

Vraag: Hoe staat het met de kinderen van San Nicolaas? Die moeten toch wel heel vroeg van huis na invoering van de nieuwe regeling.

Antwoord: Inderdaad, maar het zal toch niet zo erg veel uitmaken. Bovendien zal het aantal kinderen van San Nicolaas door uitbreiding van de Commandeur Pieter Boerschool gaandeweg minder worden. Men houde er rekening mede, dat niet alle plooien kunnen worden gladgestreken

Vraag: Het is voor mensen, die 's morgens om acht uur met hun werk beginnen, toch wel lastig om hun kinderen naar school te brengen. Wat moeten ze zo lang in de stad rondhangen nadat de kinderen op school zijn?

Antwoord: Hetzelfde geldt op het ogenblik voor de middag; de meeste kantoren beginnen om half twee, wij al om een uur.

Het huiswerk

Vraag: Als de nieuwe regeling wordt ingevoerd, komt er dan ook verplicht toezicht op het huiswerk door de onderwijzers?

Antwoord: Wij moeten de kinderen zoveel plichtgevoel bijbrengen, dat ze op de duur zelf inzien dat ze huiswerk moeten maken. Wij stellen ons voor om dagelijks vier onderwijskrachten 's middags op school te laten om nakomers (die door ziekte en andere bijzondere omstandigheden achterop raakten) te helpen. Met nadruk wijs ik er echter op, dat wij geen bewaarplaats voor kinderen kunnen zijn!

Vraag: Waarom zullen we ons niet spiegelen aan andere tropische gebieden als Indonesië en Suriname, waar sinds mensenleeftijd reeds een regeling bestaat welke hier wordt voorgesteld?

Antwoord: Ja, waarom niet.

Vraag: Naar mijn mening moeten de ouders zeker rekening houden met het voorstel, dat over het geheel genomen door de onderwijzers wordt ondersteund. Hebben de leerkrachten immers niet de beste ervaring opgedaan?

Antwoord: Dat geloof ik ook, hoewel nogmaals zij gezegd, dat de persoonlijke belangen van de leerkrachten geen rol mogen spelen.

Vraag: Kunnen de scholen niet worden voorzien van air-conditioning?

Antwoord: Nou, als dat kon.... We houden ons aanbevolen.

Dan snijdt de heer Hoekstra het debat af. Na stemming blijken 53 ouders tegen de nieuwe regeling te zijn, 109 zijn voor. Er zal nu een circulaire aan alle ouders worden gezonden, opdat iedereen een „ja" of een „nee" kan invullen. Het gaat om een proef voor een jaar, zodat daarna kan worden bekeken hoe het systeem heeft voldaan. De voorzitster van de oudercommissie, mevr. I. Eman-de Haseth, zeide te hopen, dat de overgrote meerderheid van de ouders voor de nieuwe regeling zou zijn.

Voor de sluiting van de geanimeerde bijeenkomst deelde de heer Hoekstra nog mede, dat er een „uitstuiffeestje" zal zijn voor de kinderen, die de school met diploma zullen verlaten, dat de leerkrachten een dagje met hun kinderen naar buiten zullen gaan (ouders: wilt u assisteren?) en dat overwogen wordt om in de vacantie met de grote jongens te gaan picniccen (wie kan tenten ter beschikking stellen?).

.... en dit zijn Uw juiste adressen voor...
.... and here are your best adresses for....

A

ABONNEMENTEN OP ALLE TIJDSCHRIFTEN
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustr. - Oranjestad
Telefoon 1273

ALL YOUR NEEDS
„Esquire", Mainstr. 65
Telefoon 5112
San Nicolas

B

BACARDI
El mejor ron del Mundo
Jan G. Eman,
Nassaustr - Oranjestad

BOEKWERKEN OP ELK GEBIED
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustr. - Oranjestad

BOOKS
Aruba Bookshop
De Wit Brothers
Nassaustr. - Oranjestad
Phone 1273

C

CHOCOLADE en BONBONS
Hollandse en Engelse Chocolade steeds voorradig bij
BOTICA ARUBA
Oranjestad

CLAPP's BABYFOOD
The best for your baby. Available at the leading groceries.

D

DRUKWERK
Beter en Goedkoper bij de Aruba Drukkerij
Gebr. de Wit
San Nicolas - Oranjestad

E

ELECTRISCHE MATERIALEN, FITTINGS en APPARATEN
C. L. Juliao,
Hendrikstraat 1
Oranjestad

F

FOTO-ALBUMS en FOTO-HOEKJES
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustr. - Oranjestad

„FRIDOR"
Vol-automatische electrische naaimachine
Mario S. Arends N.V.
Oranjestad

FROZEN MEATS, FRESH FOODS
Jan G. Eman,
Nassaustr. - Oranjestad

FURNITURE, HOME and OFFICE
at Neme's.

G

GEBAK
Rainbobakery
Oranjestad, Phone 1327
San Nicolas, Phone 5064

GENEESMIDDELEN
Uitgebreide voorraad te Uwer beschikking bij
BOTICA ARUBA

GRAMOFOONPLATEN
Spaanse, Engelse en Papiamento
Cappy's, Waterweg 3
Tel. 1629

GROCERIES
Nic. Habibe Jr.
Oranjestad

H

HANDTEKENING- en DATUMSTEMPELS
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustr. - Oranjestad

HUISHOUDELIJKE ARTIKELEN
Warenhuis van der Ree,
Oranjestad

I

IETS BIJZONDERS
voor de Boterham:
Slagerij PRIEM,
Kerkstraat, Oranjestad

J

JEWELRY
„The Pearl of the Orient"
Watches and Novelties
Leo Berlinsky
San Nicolas - Oranjestad

K

KANTOORBOEKEN
Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit
Nassaustraat

KAYSER and FRAZER AUTO'S
Agent for Aruba
Arturo M. Arends
Korteweg, Phone 1073

M

MAGAZINES
Aruba Post, Mainstreet,
San Nicolas

MARCONIPHONE, RADIO and SUPPLIES
Sales and Service,
Van Slobbestraat 9
San Nicolas

MEAT
Nic. Habibe Jr.
Aruba

N

NESBITTS ORANGE
Aruba Bottling Comp.
Phone 1640

P

PAINTS Mc. QUADE
Aruba Mercantile Comp.
Phone 1544

PARLOPHONE and ODEON RECORDS by Victor Sylvester
Marconiphone Radio
Sales and Service,
Van Slobbestraat 9
San Nicolas

PERMANENT-WAVE
Dames Kapsalon
„CHARME",
Marnixstraat 20
San Nicolas

PHILIPS RADIO's
Marchena Moron and Comp.
Palais Royal, Aruba

R

RADIO'S, RECORDS, REFRIGERATORS
at Neme's

RECEPTEN
Wat Uw arts voorschrijft is aanwezig bij
BOTICA ARUBA
Oranjestad
Vlotte afwerking en coulante bediening

REFRIGERATORS „ADMIRAL"
Aruba Mercantile Comp.
Phone 1544

S

SCHRIJFBEHOEFTEN
Cahiers, Blocs, Registers, Potloden, Inkten, enz. Aruba Boekhandel
Gebr. de Wit

SEARS ORDER OFFICE
Arturo M. Arends,
Korteweg, Phone 1073

STEMPELS
Elk gewenst model, levering met 14 dagen.
Aruba Boekhandel,
Gebr. de Wit, Oranjestad

T

TIRES, TUBES, FIRESTONE
at Neme's

TOILETARTIKELEN
Zeer grote sortering te verkrijgen bij
BOTICA ARUBA
Oranjestad

U

UNDERWOOD TYPEWRITERS
Marchena Moron and Comp.
Palais Royal, Aruba

V

FRESH VEGETABLES
Nic. Habibe Jr.
Aruba

VARKENS- en RUNDVLEES
Holfa
Oranjestad Tel. 1254
San Nicolas, Tel. 1551